

OBČASNÍK RUŽOMBERSKÝCH EVANJELIKOV

DEDIČSTVO

číslo 1/2011

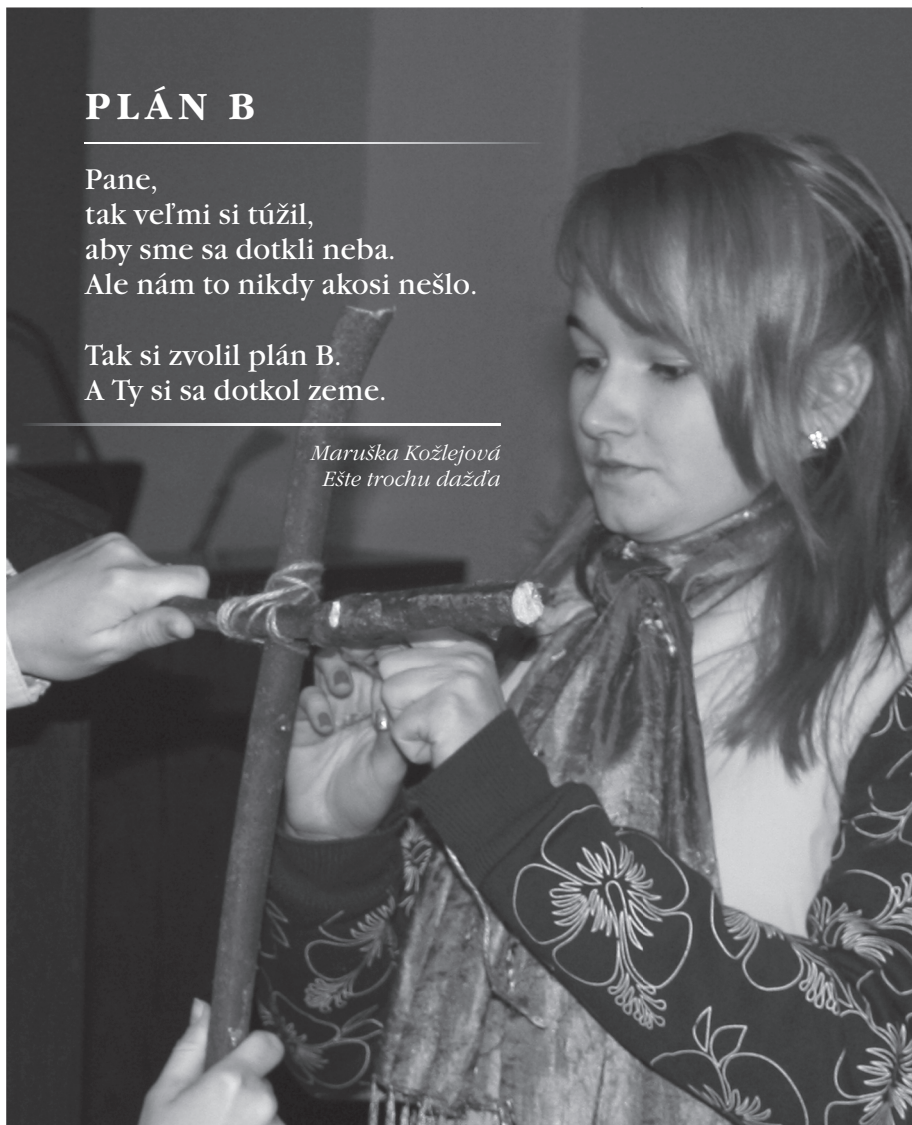
ROČNÍK 15

PLÁN B

Pane,
tak veľmi si túžil,
aby sme sa dotkli neba.
Ale nám to nikdy akosi nešlo.

Tak si zvolil plán B.
A Ty si sa dotkol zeme.

*Maruška Kožlejšová
Ešte trochu dažďa*

Z OBSAHU ČÍSLA

<i>Bol som mŕtvy a hľa, som živý na veky vekov!</i>	2
<i>Modlitba mučeníka</i>	3
<i>Jubilantom</i>	5
<i>Čo sa udialo</i>	6
<i>Z rokovania presbyterstva</i>	8
<i>Štatistika za rok 2010 z výročnej kňazskej správy</i>	9
<i>Imidž je nanič, počúvaj... Pána Boha (konfirmačný tábor)</i>	10
<i>Zo života osobností Ružomberka</i>	14
<i>Pôstne zamyslenie</i>	17
<i>Modlitba</i>	18
<i>Modlitba za farára</i>	19
<i>Aj smiech je Boží dar</i>	20
<i>Z domácej kuchyne dozorcú</i>	20
<i>Vyberáme z titulov našej zborevej knižnice</i>	21
<i>V období od 07. decembra 2010 do 05. apríla 2011</i>	22
<i>Podujatia najbližšieho obdobia</i>	22
<i>Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu</i>	23
<i>Oznamy</i>	23

SLOVO NA ÚVOD

BOL SOM MŔTVY A HĽA, SOM ŽIVÝ NA VEKY VEKOV! (Zjavenie Jána)

Neviem, či niekedy prestaneme uctievať hroby. Či budeme mať tú odvahu alebo skôr tú múdrosť...? Mali by sme, veď veríme vo vzkrieseného Pána!

Niekedy sa mi zdá, že sa nelíšime od pohanského sveta, akoby v nás nič nekričalo: „*Môj Boh je živý! Bol mŕtvy a hľa je živý na veky vekov!*“ On je radosťou Veľkej noci. Je to fakt. Je to fakt aj nášho života?

Vraví sa, že veľký piatok je najväčší luteránsky sviatok. Piatkové dielo je našou záchranou, ale nebolo by, nebyť nedeľného rána. Po tme hrobu prišlo svetlo nového dňa, svetlo, ktoré môže žiariť aj tvojím životom. To je najúžasnejšia správa prázdneho hrobu. Možno si nevieme uvedomiť, že aj tie naše budú prázdne, vďaka veľkonočnému ránu.

Môj Boh je živý! Šepkajte to, stromy a kvety! Spievajte to, more a obloha! Nech je touto radosťou preplnený vzduch!

Pane Ježiši, naplň nás radosťou rána a prázdneho hrobu, nádejou vzkriesenia!

Ilona Bázliková

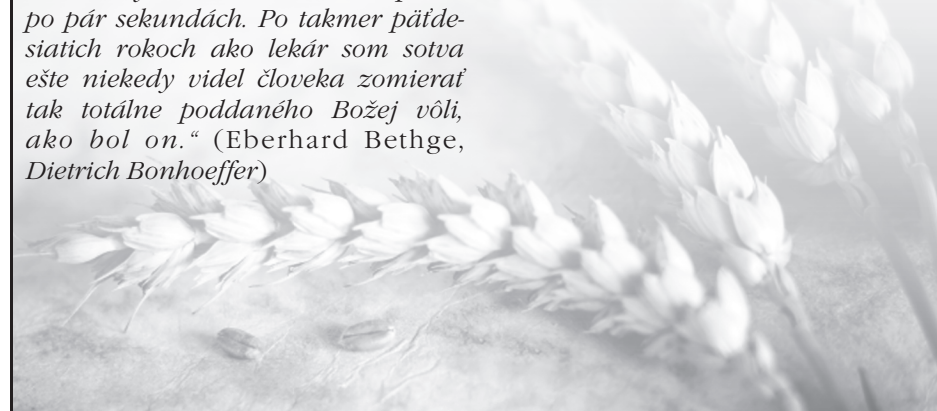
MODLITBA MUČENÍKA

9. apríla uplynulo 66 rokov od smrti evanjelického farára a teológa **Dietricha Bonhoeffera**. V 1. nedeľu po Veľkej noci /8. apríla/ bol z Buchenwaldu prevezený do koncentračného tábora Flossenbürg, kde bol na zvláštny Hitlerov príkaz popravený. Deň pred popravou stihol po jednom spoluväzňovi odkázať svojmu priateľovi, biskupovi Georgeovi Bellovi, tieto slová: „Tell him that this is for me the end, but also the beginning.“ „Povedz mu, že toto je pre mňa koniec, ale tiež začiatok.“ Na svitaní, 9. apríla 1945, bol spolu s Wilhelmom Canaricom a Hansom Osterom popravený obesením. Bolo to 4 dni potom, ako bol oslobodený Ružomberok. Väzenský lekár sa o jeho smrti vyjadril takto: „*Videl som pastora Bonhoeffera ... ako kľučí na zemi a pokojne sa modlí... Bol som hlboko pohnutý tým, ako sa tento láskavý človek modlil. Bola to modlitba oddaná a preniknutá nezlomnou istotou, že Boh jeho modlitbu počuje. Na mieste popravy vystúpil po schodíkoch k šibenici s odvahou a vyrovnanosťou. Smrť prišla po pár sekundách. Po takmer päťdesiatich rokoch ako lekár som sotva ešte niekedy videl človeka zomierať tak totálne poddaného Božej vôli, ako bol on.*“ (Eberhard Bethge, Dietrich Bonhoeffer)

Dietrich Bonhoeffer nám vo svojej teológii predstavil Boha, ktorý sa necháva vytlačiť zo sveta na kríž. Boha, ktorý sa rozhodol byť vo svete bezmocný a slabý, a práve tak je s nami a pomáha nám. Hovorí, že Kristus nám nepomáha silou svojej všemohúcnosti, ale silou svojej slabosti, svojho utrpenia. Len trpiaci Boh môže pomôcť.

Z viacerých zdrojov pripravil
David Bázlik

Z knihy **Modlitby šeptem** /Kalich 2005/
pre vás vyberáme jeho rannú modlitbu z väzenia:

Pane,
na úsvite dňa volám k Tebe.
Pomôž mi modliť sa a sústrediť myšlienky,
sám to nedokážem.
Vôkol mňa je tma, ale u Teba je svetlo,
ťaží ma samota, ale Ty ma neopúšťaš.
Bojím sa, ale u Teba je pomoc,
som plný nepokoja, ale u Teba je pokoj.
Mám v sebe horkosť, ale Ty máš trpezlivosť,
nechápem Tvoje cesty, ale moju cestu Ty poznáš.
Bože na nebi,
Tebe patrí chvála a vďaka za pokojnú noc,
chvála a vďaka za nový deň.
Tebe buď chvála a vďaka za všetky Tvoje dobrodenia
v celom mojom živote.
Veľa dobrého si mi preukázal,
pomôž mi prijať z Tvojej ruky i to, čo je ťažké.
Nebude to viac než unesiem.
Tvojim deťom všetko slúži na dobré.
Pane Ježiši Kriste, bol si chudobný,
biedny, väznený a opustený ako ja.
Poznáš všetku biedu človeka.
Zostávaš so mnou, keď už nikto nezostal.
Nezabúdaš na mňa a hľadáš ma.
Chceš sa mi dať poznať, aby som sa vrátil k Tebe. Amen!

JUBILANTOM

Ako vysloviť pravdu o tom, čo sa už dokázalo žitím?
Ako poskladať báseň zo slov, čo človek iba v srdci cíti?
Veď žitia čas je Božím darom, to človek zväži iba vierou!
Vieme však, že Kristovou láskou žijeme v šťastí hojnou mierou.
I rodina nás v srdci blaží, veď to je zväzok najkrajší.
Už každý svojou cestou beží, my máme údel zjajtrajší.
V ňom ďalej chodte v sile viery, nech vás podopiera Božia moc!
V modlitbe prosia naše pery: Príď vám Boh milosti na pomoc.
My priatelia spolu s rodinou s kyticou prichádzame k Vám.
Nech žehná vás každou hodinou nebeský Darca a lásky Pán!

(zo zbierky brata farára Vincenta Blažku Smerovanie)

Prajeme vám, milí naši jubilanti, aby ste mohli vo vďačnosti odovzdať Pánovi
roky, ktoré už máte za sebou a v dôvere aj tie, ktoré sú ešte len pred vami.

Žehnáme vás slovami 115teho žalmu:

***Hospodin nech na vás pamätá a požehná vás, aj váš dom.
Nech žehná tých, ktorí sa Ho boja. Haleluja!***

Máj 2011

93 r.: Hudecová Júlia; 90 r.: Ilavská Zuzana; 84 r.: Hostinský Július; 83 r.: Králik
Ján, Vyšný Ernest; 82 r.: Murínová Anna; 81 r.: Ninajová Viola, Tomčík Ján;
80 r.: Milanová Mária, Ondrušková Eva; 79 r.: Kačaliak Viliam, Švihlová Margita,
Zvara Koloman; 76 r.: Nosko Pavel; 70 r.: Meško Ján, Ticháňová Alžbeta;
65 r.: Antolová Želmíra, Kompiš Miroslav, Piovarčiová Eva, Zbaviteľ Stanislav;
60 r.: Duchoňová Milota, Macko Dušan, Némethová Eva; 55 r.: Čabák Bohuš.

Jún 2011

90 r.: Roháčiková Oľga; 88 r.: Antalová Etela; 83 r.: Murín Vladimír;
81 r.: Dušičková Emília; 80 r.: Mišurová Božena; 77 r.: Stanovský Ivan, Staršia
Darina; 75 r.: Beňová Emília; 70 r.: Hlaváč Ján, Kráľová Alena; 65 r.: Rezník Ján;
60 r.: Horváthová Elena; 55 r.: Kalafús Peter, Mišura Jaroslav, Murínová Ružena,
Potocká Svetluša; 50 r.: Bruncková Oľga, Rázga Jozef.

Júl 2011

90 r.: Nahálková Jolana; 89 r.: Nováková Emília; 84 r.: Hrabušová Oľga;
83 r.: Kostolný Branislav; 81 r.: Lukáčová Berta; 77 r.: Hrabušová Mária;
75 r.: Zvolenská Anna; 70 r.: Lukáčová Oľga; 65 r.: Barica Dušan, Oško Dušan;
60 r.: Antolová Anna, Belavá Anna, Tomčíková Milota; 55 r.: Ševčíková Eva.

August 2011

92 r.: Guothová Eudmila; 87 r.: Medlová Emília, Vallušová Janka, Vyšný Emil; 86 r.: Medvecká Jarmila; 83 r.: Macko Jozef, Žuffová Viera; 82 r.: Allmanová Mária; 81 r.: Lukáč Marcel; 79 r.: Považanová Ema; 78 r.: Dírer Štefan; 77 r.: Golierová Zuzana; 76 r.: Kasanická Marta; 75 r.: Kmoško Dušan; 70 r.: Hrabušová Emília, Janitsová Božena; 65 r.: Nálepková Mária, Straková Emília; 60 r.: Gálfy Juraj; 55 r.: Pechová Ľubica, Sokolová Elena.

ČO SA UDIALO

11. a 13. januára

v rámci Aliančného modlitebného týždňa sa uskutočnili dva modlitebné večery. V utorok večer sme sa stretli v modlitebni BJB, kde zvestou slova poslužil evanjelický zborový farár David Bázlik. Vo štvrtok bol zasa modlitebný večer v našom zbore, kde kázal kazateľ BJB Igor Čonka.

12. januára

sa uskutočnilo stretnutie predstaviteľov cirkví v Ružomberku s novozvoleným primátorom Jánom Pavlíkom.

23. januára

sa uskutočnil v našom kostole ekumenický večer modliteb za jednotu kresťanov, ktorý sme pripravili v spolupráci s jezuitmi. Zvestou slova poslužil páter Vojtech Suchý.

31. januára

sa zišlo zborové presbyterstvo, aby pripravilo podklady pre výročný zborový konvent. Po skončení rokovania bola spoločná večera, ktorú pripravil zborový dozorca Ladislav Zvara.

6. februára

sa v rámci Služieb Božích uskutočnil výročný konvent

12. – 15. februára

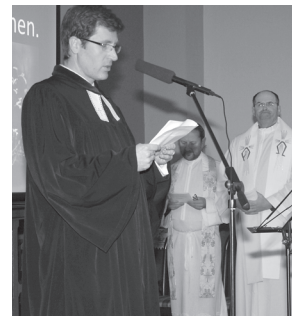
sa 42 konfirmandov, dorastencov a vedúcich zúčastnilo zimného tábora vo Veľkom Slavkove s názvom – „Imidž je na nič“.

19. februára

sa niekoľko mužov z cirkevného zboru zúčastnilo konferencie pre mužov s názvom „Cesta z krize“, ktorú pripravila Sliezka evanjelická cirkev v Trinci.

20. februára

bolo v rámci Národného týždňa manželstva stretnutie manželských párov s názvom „Na všetko dvaja“. Hostom na stretnutí bola psychologička Janka Brezinová.

ekumenická bohoslužba

detský karneval

detský karneval

misijné popoludnie

4. marca

sa niekoľko žien z nášho zboru zúčastnilo Svetového dňa modlitieb v modlitebni BJB v Ružomberku.

5. marca

sa v popoludňajšom čase uskutočnil karneval pre všetky deti CZ. Organizačne ho pripravil tím pracovníčok besiedky. Na programe a s výzdobou pomohli dorast a mládež, s občerstvením rodičia, príbuzní, ale aj iní členovia cirkevného zboru. Celková účasť bola 100.

6. marca

popoludní sa v kostole uskutočnilo misijné popoludnie na ktorom sa o svoje skúsenosti z misijnej konferencie v Kapskom meste podelil žilinský brat farár Marián Kaňuch. Po skončení programu v kostole bolo posedenie a pohostenie v zborových priestoroch.

17. marca

o 17:00 sa v zborovej miestnosti stretlo Valné zhromaždenie členov O. Z. Vladimíra Pavla Čobrdu.

24. – 27. marca

sa 11 mládežníkov zúčastnilo Konferencie pre pracovníkov s mládežou v Žiline.

26. marca

sa brat farár, sestra farárka a delegáti CZ Ružomberok zúčastnili seniorálneho konventu vo Východnej.

Z ROKOVANIA PRESBYTERSTVA

Presbyterstvo CZ sa zišlo v januári na svojom prvom rokovaní. Z neho vzišli nasledovné uznesenia:

- Presbyterstvo berie na vedomie správu o aktivitách konaných v CZ a štatistiku v roku 2010
- Presbyterstvo prijíma Účtovný výkaz za rok 2010 a Rozpočet na rok 2011, ktoré budú predložené výročnému konventu na schválenie.
- Presbyterstvo schvaľuje návrh plánu investícií na rok 2011, ktorý bude predložený výročnému zborovému konventu.
- Presbyterstvo poveruje zborového farára napísať oficiálne pozvanie pre brata generálneho biskupa Miloša Klátika, aby sa zúčastnil osláv 85. výročia postavenia a posvätenia nášho chrámu a druhý list bratovi farárovi Danielovi Midriakovi, ktorý by bol kazateľom v rámci hlavných služieb Božích na zborovom dni.
- Presbyterstvo schválilo termín konania výročného zborového konventu na 06. 02. 2011.

ŠTATISTIKA ZA ROK 2010 Z VÝROČNEJ KŇAZSKEJ SPRÁVY

Typ a miesto bohoslužieb	Počet za rok	Priemerná účasť	Porovnanie s predošlým rokom	Účasť v %
Hlavné SB Rbk	61	191	189 (+2)	12
Štvrtkové večerné SB	34	32	28 (+4)	
Adventné večierne	3	31	32 (-1)	
Pôstne večierne	5	25	27 (-2)	
Nešporné Lisková	24	37	41 (-4)	18,5 % Liskov.
Nešporné SB Lúčky	9	9	9 (0)	26,5 % Lúčok
Nešporné SB L. Štiavn.	2	25	19 (+6)	28 zo Štiav.
Nešporné SB Sliače	1	11	13 (-2)	65 zo Sliač.
D. Dôch. Nádej	24	13	11 (+2)	

Krsty v roku 2010:

ROK	DETI	DOSPELÍ	SPOLU	V RÁMCI SB
2007	19	6	25	10
2008	10	3	13 (-12)	7
2009	20	0	20 (+7)	7
2010	13	1	14 (-6)	2

Večera Pánova bola prisluhovaná pravidelne minimálne 1x do mesiaca, obvyčajne 1. nedeľu v mesiaci, v Nedeľu pokánia, tiež na službách Božích na nešporoch, na konfirmácii...

ROK	CHRÁM		NEMOCNICA/ÚSTAVY		V DOMÁCNOSTI		SPOLU
	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	
2007	523	1801	35	91	1	23	2474
2008	520	1554	18	53	6	22	2173 (-200)
2009	509	1468	23	53	4	19	2076/-97
2010	558	1577	23	58	4	14	2234/+158

Konfirmácia v roku 2010:

ROK	DETI	DOSPELÍ	SPOLU
2007	9	6	15
2008	5	5	10
2009	3	0	3
2010	12	2	14

Sobáše

ROK	Evanjelické	Krížne	Požehnanie manželstva	SPOLU
2007	3	1	0	4
2008	2	2	0	4
2009	2	2	1	5
2010	1	1	0	2

Pohreby

ROK	muži	ženy	Deti	SPOLU
2008	8	21	0	29
2009	14	13	0	27 (-2)
2010	8	11	0	19 (-8)

(KONFIRMAČNÝ TÁBOR)

Tak už tradične jarné (asi by sa mali premenovať skôr na zimné ☺) prázdniny sme spoločne strávili na tábore. A čo sa tam všetko udialo? Oslovila som niekoľko priamych účastníkov, aby nám čitateľom priblížili svojimi očami tento čas. Podrobný popis toho, čo sa tam dialo nám priblížila Deniska Blahútová z Liskovej, konfirmandka 2. ročníka:

Ešte 5 dní, 4, 3 ... nejako takto som odpočítavala dni do odchodu na zimný tábor pre konfirmandov, dorast a mládež vo Veľkom Slavkove. Najskôr sa mi zdalo, že ten deň nikdy nepríde, no skôr, nech by hocikto stihol niečo povedať, lúčila som sa s rodinou a celá naša veľká skupina nastupovala do vlaku, ktorý nás zaviezol do Popradu. Keďže o zábavu núdza nebola, cesta ubehla veľmi rýchlo. V Poprade sme museli čakať na spoj do Veľkého Slavkova a každý si tento čas vyplnil inak, napr. také druháčky z konfirmačnej (medzi ktorými som bola aj ja) stihli za veľmi krátky čas vykúpiť obchod s fornettami. ☺ Keď ohlásili príchod nášho vlaku, všetci sme rýchlo vstali a aj so svojimi batožinami sa ponáhľali k nástupišťu. Ako by povedal môj spolužiak „bola tam dosť veľká tlačienka“, no o pár minút sme boli na mieste. Skontrolovali sme batožinu, spočítali ľudí, či sme niekoho nezabudli v Poprade (našťastie nie) a vydali sme sa na cestu k ubytovni. Myslím, že každý bol vďačný za to, že to nebolo až tak ďaleko, lebo batožiny sme

mali akoby sme šli na dvojmesačné prázdniny a nie na štyri dni. Pred ubytovňou sme si všetci vydýchli. Zuzka nám oznámila, kto je s kým na akej izbe a my sme sa vydali na prieskum ubytovacieho zariadenia. Bývali sme na trojizbových bunkách, ktoré boli vybavené WC aj kúpeľňou. Po namáhavom vybaľovaní sme sa všetci stretli v jedálni a naobedovali sa. Jedlo bolo naozaj rôznorodé, keďže každý mal obed z domu. Potom sme sa rozdelili do skupiniek a našou prvou úlohou bolo vymyslieť si meno. Keďže celý tábor sa niesol v duchu témy „Imidž je nanič“, mali by tie mená charakterizovať túto tému. A tak vznikli názvy skupiniek ako Šnúrkáči, Modré nechty, Farmári, Šalení táborníci a Záchranári. Naša prvá a myslím, že zároveň aj najnamáhavejšia, no všetkým páčiaca sa hra spočívala v tom, že každá skupinka dostala papier, na ktorom boli napísané rôzne miesta v dedine a my sme sa mali pri nich odfotiť. No tie fotky nemohli byť obyčajné, ale museli sme na nich splniť určitú úlohu. A tak vznikli veľmi zábavné fotky skupiniek, či už ako lietadielok, vojakov alebo „emákov“.

Každý večer mal pre nás niekto z vedúcich pripravenú tému po ktorej nasledovala ďalšia skupinková hra. V tento deň to bola naša obľúbená „cibuľa“. Úlohou každej skupinky bolo obliecť čo najviac kusov oblečenia na jedného jej člena. Nedeľu sme začali na službách Božích v kostole, kde sme na konci vystúpili s obľúbenou dorastovou piesňou

„Stojíme pred tvárou“. Poobede sme náš program spestrili návštevou plavárne v Aquacity Poprad. Niektorí z nás, ktorí vodu v obľube až tak nemajú, zostali na ubytovni a spolu so Zuzkou boli v Poprade na výbornom koláči.

Ďalší deň bol sviatok sv. Valentína. Začali sme ho krásnym výletom na Popradské pleso, ktorého som sa však ja a niektorí ďalší táborníci nemohli zúčastniť, pretože nás nečakane prepadla bolesť hrdla a nádcha. No našťastie sa o nás dobre postarala Zuzka, ktorej chcem za to veľmi pekne poďakovať. Kým si ostatní užívali krásu Tatier, my sme pripravovali výzdobu spoločenskej miestnosti na valentínsky večer. Ten bol úplne úžasný. Tému mala Ivka s Majkou, ktoré nám rozprávali a rôznych druhoch lásky. Nasledovala potom aj skupinková hra, kde bolo našou úlohou podľa odtlačku pier na papieri zistiť, komu patria. Zahrali sme si aj nedávno vymyslenú novú hru „konferenciu“, kde sme sa dozvedeli mnohé nové poznatky o tom, ako sa dá stráviť valentínsky večer s jedlom, najlepšie doma na gauči. Celý večer sme zakončili úžasným filmom „A walk to remember“, ktorý mnohých z nás tak dojal, že niektorým stieklo pár slz po líci.

Utorok bol pre nás dosť namáhavý, pretože to bol posledný deň a nás čakalo veľké balenie. Všetci sme behali po zariadení a hľadali veci, ktoré nám chýbali. No tento deň sme si spríjemnili aj hrou „fľaša“ a neskôr celkovým vyhodnotením tábora a skupiniek. Na prvom mieste skončili Farmári a Šalení táborníci, o druhé miesto sa podelili Záchranári

so Šnúrkáčmi a tretie boli Modré nechty. Po vyhodnotení sme už vydali na cestu domov. Hoci sme nechceli ísť a priali sme si, aby tá cesta trvala čo najdlhšie, dial sa pravý opak. Akoby o malú chvíľku som už vystupovala z vlaku a lúčila sa so všetkými táborníkmi. Ďakujem Bohu, že som mohla stráviť taký úžasný čas s ľuďmi, ktorých mám tak rada a hlavne s Ním. Patrí Mu veľké ĎAKUJEM.

Evka Machová patrí už dlhšiu dobu k aktívnym účastníckam zborových táborov, no toto bol jej prvý konfirmačný. Ako sa jej páčilo posúďte sami:

Všetci sme sa stretli na vlakovej stanici v Ružomberku. Cesta netrvala dlho...a už sme boli ubytovaní. Bývali sme v krásnej „chate“. Bola v nej jedáleň, spoločenská miestnosť, stolnotenisový stôl a hore na poschodí naše izby, ktoré boli označené podľa Biblických mien (Nehemiáš, Rút, Daniel). Dostali sme organizačné pokyny a mohli sme sa ísť vybaľovať. Potom sme sa rozdelili do skupín. Každá skupinka dostala vedúcich. Keď sme sa rozdelili, išli sme súťažiť. Po hrách nasledovala večera a spoločný program. Na spoločnom programe sme spievali, rozprávali sa, alebo pozerali nejaký film. Celou témou programu bol Boh. Mali sme aj táborovú hymnu: „Pane smädný sme po Tebe“. Ráno sme mávali stíšenia so skupinkou, po nej raňajky, súťaže, alebo nejaký spoločný program. Naši vedúci nám varili fantasticky, ale dvakrát sme na obede boli v neďalekej Vile Petra, v ktorej nám tiež vždy navarili niečo dobré. A nesmela chýbať ani túra.

Išli sme na Popradské pleso. Cesta trvala približne hodinu a pol. Keď sme boli hore, pofotili sme sa, niečo sme sa zahrali a išli sme sa ohriať do malého „horského bufetu“ a tam nás pán farár pozval na čaj. Dopili sme a vrátili sme sa do našej „chaty“. 14. 2., čiže na Valentína, sme mali aj

výnimočný Valentínsky program, hrami s Valentínskou tematikou, ale aj so skupinkovými súťažami. Boli sme aj v kostole, kde sme si zaspievali. A je tu posledný deň. Posledné súťaže, vyhodnocovanie, ceny ...a cesta domov.

OSLOVILA SOM AJ INÝCH TÁBORNÍKOV, NO TÍ BOLI TROCHU STRUČNEJŠÍ ☺:

Simonka:

Veľmi veľa vecí na tomto tábore bolo pekných. Ale naozaj najkrajší bol pondelok, celý deň nás sprevádzala láska, lebo bol Valentín. Naozaj to bolo nádherné..

Janka K:

Na tábore bolo super, hlavne večerné hry, na plavárni bola haluz a sauna a tiež výlet do Tatier...

Rebeka B:

Podľa mňa bol tábor úplne super. Boli super témy, ale aj hry. Mali sme tam aj výborné jedlo, napríklad buchty na pare, ale aj párky s kečupom ☺. No bolo tam proste super !!! ☺

Veronika Š:

Čo povedať o tábore? No asi toľko, že tam bolo úplne perfektne. Vôbec sa mi nechcelo ísť domov. Vedúci sa nám postarali o parádne (vyčerpávajúce ☺) aktivity, Zuzka varila super jedlá... Čo si človek môže viac priať? ☺ Už sa teším na ďalší tábor.

Dominka F:

Čo sa mi páčilo? Jednoducho všetko. Skvelá atmosféra, noví priatelia, hry, výlety, naši vedúci ☺. Tri dni ubehli ako voda. No najúžasnejšie bolo, že prostredníctvom hier, aktivít a stíšeni sa nám prihovárал On. Som veľmi rada, že som mohla počúvať Jeho slovo a učiť sa o Ňom.

Dominika K:

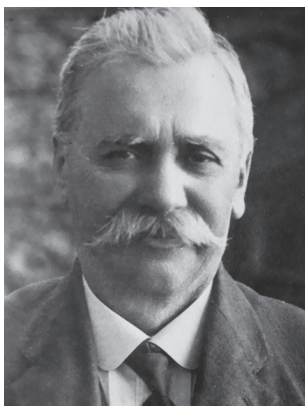
Najviac sa mi páčilo, keď sme mali večerné programy a na každý deň inú tému. Varila nám Zuzka Jarabová, niečo nám nechutilo, ale aj tak sme všetko zjedli. Najviac sa mi páčilo na Popradskom plese. Na izbe sme boli tri baby a bolo nám veľmi veselo, lebo hneď vedľa mali izbu chalani, s ktorými sme si každý večer vyklopkávali po stene. Ale viete, čo sa mi páčilo najviac? Znovu som sa mohla naučiť niečo nové o Ježišovi a bol to pre mňa najkrajší tábor, ktorý som zažila.

Mima K:

Na dorastovom tábore mi bolo výborne. Tešila som sa veľmi na tento tábor, lebo bol pekne zariadený a bola tam super atmosféra. Najviac sa mi páčili programy a hry, ktoré nám vedúci pripravili. Páčilo sa mi aj rozprávanie a modlenie k Bohu. Mohla som spoznať nových ľudí bližšie.

ZO ŽIVOTA OSOBNOSTÍ RUŽOMBERKA

Možno ste navštívili aj vy liptovské múzeum, kde ste mohli vidieť okrem iných, aj expozíciu prvého **slovenského dentistu Františka Kusku z Ružomberka**. Jeho život a takisto život jeho syna **akademického maliara Jozefa Kusku** vám chceme v tomto čísle priblížiť.

Otec Františka Kusku, cisársky a kráľovský strojár, staval pre lesný erár v Ľubochňanskej doline vodné a parné stavby, z ktorých sa dodnes zachovali napríklad Ľubochňanske tajchy. Otec Františka Kusku pochádzal z Prosieka. Svojho syna Františka, ktorý sa narodil v Salatíne 9.10.1865, dal študovať do slovenských gymnázií v Martine a Banskej Bystrici. Po ich pomaďarčení vzal syna domov do Ľubochne, kam sa medzitým Kuskovci presťahovali a učil ho privátne. Od roku 1892 študuje František vo Viedni, kde sa stáva mechanikom. V roku 1894 sa vracia späť na Liptov a začína pracovať ako lesný erár v Liptovskom Hrádku a neskôr v Liptovskej Osade.

A práve tu, v Osade, sa začína v roku 1896 zaujímavým spôsobom jeho dentistická kariéra.

V neďalekých kúpeľoch Korytnica sa stretáva s cisárskym a kráľovským dvorným zubárom Mathé Domokosom z Budapešti. Ako šikovný mechanik mu vyrobil nový zlepšený zubársky nástroj, čo skúseného zubára prekvapilo. Dokonca mu to tak zainponovalo, že chcel mladému šikovnému mláďencovi zaplatiť dentistické štúdium v Budapešti. František sa nezľakol životnej šance, a hoci nevedel dobre po maďarsky, odchádza ešte v tom istom roku na štúdiá do Budapešti. Po štvorročnom štúdiu sa František vracia späť na Liptov do Liptovského Hrádku. Tu pôsobil veľmi krátko, pretože Mathé si šikovného dentistu zobral späť do Budapešti. Ale túžba po Liptove ho vracia do rodného kraja a usádza sa v Ružomberku. Tu sa usadil už natrvalo a ešte v tom istom roku, po prekonaní prvých prekážok oficiálnych činiteľov Ružomberka, si otvára prvú zubársku ordináciu na Veľkom závoze. Svojou dobrou a svedomitou prácou si získal klientelu nielen z Liptova, ale aj Oravy či Turca. Jeho prácu obdivovali aj v Budapešti, Varšave a Berlíne.

V roku 1910 kupuje vilu pod Čebraťom od grófa Seefrieda, ktorého žena bola vnučkou cisára Františka Jozefa. A hoci vila nedávno zmenila majiteľa, pre rodákov a Ružomberčanov zostane ešte dlho „Kuskovou vilou“. Vo vile si František Kuska zriadil aj zubné ordinácie a pokračoval v dentistickej práci. František Kuska bol prvým slovenským dentistom

nielen v Liptove, ale i na celom území vtedajšieho horného Uhorska. V dentistickej kariére pokračovali aj jeho synovia, ktorí si zriadili ordinácie v otcovskej vile. Mnohé zo zachovalých nástrojov, pomôcok i zubárskeho nábytku z dentistickej ordinácie Františka Kusku môžete vidieť v zubárskom múzeu na hrade Modrý Kameň.

23. apríla si pripomenieme 77. výročie jeho úmrtia. Zomiera vo veku 69 rokov. Je pochovaný na ružomberskom cintoríne. (hrob 4B-1-13)

Nie všetci synovia pokračovali v zubárskej praxi svojho otca. Výnimkou bol syn Jozef, ktorého výtvarný talent je známy nielen v Ružomberku. Syn Františka Kusku, **akademický maliar Jozef**

Kuska, otec a starý otec členov nášho cirkevného zboru, sa narodil v Ružomberku 11. septembra 1901. Do maliarskeho umenia ho zasväcoval Peter Július Kern, profesor ružomberského gymnázia Gyula Járossy, cez vojnu Kalvoda a Šterba. Po roku 1919 bol prijatý na pražskú akadémiu. Študoval u profesora Loukotu, ktorý píše tento odporúčací list: *Tímto osvedčuji, že pán Josef Kuska, zroden v Ružomberku v 1919-1920, student Akadémie v Praze, je talentovaný a jeho úspech zajisten. Josef Loukota 30. května 1920.*

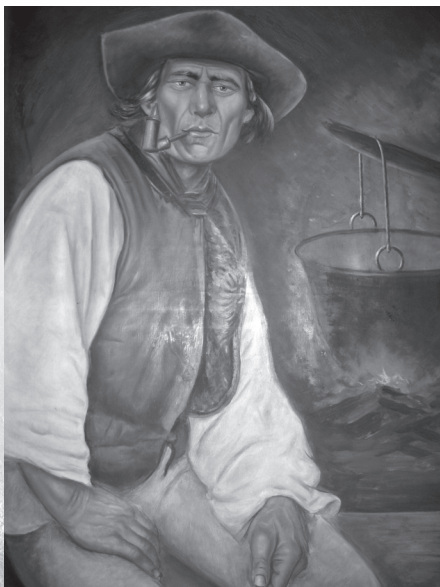
Neskôr bol Jozef Kuska súkromným žiakom profesora Fellegiho. V tom čase sa spriatelil aj s pražským fotografom Balcárom, ktorý mu zaplatil študijný pobyt v Mníchove.

V strede František Kuska – dentista, vľavo jeho syn Jozef – akademický maliar.

Písal sa rok 1930. Jozef Kuska stále pokračuje vo výtvarnom štúdiu v Prahe na maliarskej škole. Po jej skončení roku 1935 mu bol priznaný titul diplomovaného umeleckého maliara. Vracia sa do Ružomberka, kde si v otcovej vile zriaďuje ateliér. Bol činným členom Spolku slovenských umelcov, Umeleckej besedy a ako všetci Kuskovci, bol dlhoročným členom Matice slovenskej. Zúčastňoval sa na výstavách po celom Slovensku. Vynikal najmä vo figurálnej malbe, rád sa však venoval krajinkárstvu i reštaurátorstvu s náboženskou tematikou. Medzi jeho najlepšie diela patrí: Starý Hrboltovčan, ktoré je v majetku Slovenskej národnej galérie, portrét ruského emigranta Liachova je majetkom Národného múzea v Prahe, Babička visí na Mestskom úrade v Ružomberku, Bača je v majetku niekdajšieho Čedoku, ale aj ďalšie diela ako Likavčan, Oravec, Cigánča,

Mišo zo Zázrivej, Jánošíkova družina... Naozaj, môžem potvrdiť, že jeho portréty svákov, bačov pri práci, rodinných príslušníkov, bývalých profesorov, tulákov, či rómskych detí sú uchvacujúce svojím výrazom. Ba priam vystihujú ľudí až do ich vnútra. V pohľadoch a v krivkách úst, či vrások možno badať životný údel, či osud jednotlivých modelov. Pre náš cirkevný zbor namaľoval portrét Luthera a Melanchtona. Ako evanjelik na požiadanie maľovala aj Krížovú cestu, ktorú môžete vidieť v rímskokatolíckom kostole v Liptovskom Michale. Mnohé jeho obrazy sú však prevažne v súkromných zbierkach a to nielen rodiny Kuskovcov. 19. marca sme si aj my v našom cirkevnom zbore spolu s jeho deťmi a ich rodinami v chráme Božom pripomenuli 25. výročie jeho úmrtia. Je pochovaný na ružomberskom cintoríne. (hrob 4B-1-14)

Podľa dostupnej literatúry i zo spomienok člena nášho zboru vnuka a syna Jozefa Kusku spracovala Ilona Bázliková.

PÔSTNE ZAMYSLENIE

„Preto povedz Izraelcom: Ja som Hospodin a vyvediem vás spod egyptských bremien, vyslobodím vás z otrockej služby a vykúpim vás s vystretým ramenom a veľkými súdmi. Prijmem vás za svoj ľud, budem vám Bohom a poznáte, že ja som Hospodin, váš Boh, ktorý vás vyslobodil spod egyptských bremien. Vovediem vás do krajiny, ktorú som s pozdvihnutou rukou prisahal dať Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, a dám vám ju do vlastníctva; ja som Hospodin!“

Text: 2Mojž 6:6-8

Zdá sa, že my, evanjelici, máme každý rok dva veľké opakujúce sa problémy. Tým prvým je večná otázka: Kedy vlastne začína pôst? Rôzne naše evanjelické kalendáre podávajú protichodné informácie. A potom vyjde v celocirkevnom časopise článok o tom, že náš pôst vlastne ani netrvá 40 dní a podobne.

Dávno pred reformáciou bol stanovený začiatok pôstu na stred pred prvou pôstnou nedeľou. Luther pôst nijak nemenil, iba mu dal nový biblický rozmer. Pôst pre nás evanjelikov teda začína v tzv. Popolcovú stred. Ak budeme rátať dni do veľkonočnej nedele, vyjde nám presne 46 dní. Musíme si však uvedomiť, že nedele sú z pôstneho obdobia vyčlenené – i keď majú názov „prvá, druhá, tretia... pôstna“. Pôstnych nedeľ je šesť. Každá jedna nedeľa je oslavou Kristovho vzkriesenia (prvý deň po sobote).

Môže sa to zdať značne rozporuplné: šesť dní tichého pôstneho času a odrazu nedeľa ako oslava Kristovho vzkriesenia. Žiaden rozpor v tom však nie je. Práve naopak! Šesť dní si uvedomujeme a pripomínáme Ježišovo utrpenie a smrť, ktorú sme Mu spôsobili; aby to všetko mohlo vyvrcholiť do plnosti Jeho diela. Veď

Pán Ježiš nielen zomrel, ale aj vstal z mŕtvych a dnes žije a ja k Nemu môžem pristúpiť. V celosti týždňa teda môžem prežiť celosť Jeho diela spásy.

Ďalší problém pre nás evanjelikov je, že nevieme a sami seba sa pýtame: „Čo mám vlastne v pôste cítiť? Čo mám v pôstnom období prežívať?“

Toto je omnoho vážnejšia otázka, ako tá prvá. Toto je to, o čom treba hovoriť. Ja osobne vidím dobrú odpoveď v udalostiach, ktoré sa diali v Egypte za dní Mojžiša. Alebo tiež v udalostiach, ktoré sa diali po krste Pána Ježiša. Pre mňa je **pôstny čas časom, kedy je človek volaný na púšť.**

Púšť je opustenie statusu egyptského otroka. Je to odchod od hriechu do prítomnosti Boha. Toto má platiť v každom dni nášho života, ale v pôste si to môžem neustále pripomínať.

Pôstny čas je čas, kedy nás Pán Boh volá na púšť. Je to príležitosť, kedy si viac môžem uvedomiť, že Egypt nie je to, čo pre mňa pripravil Boh. Mój Pán ma práve z Egypta chce vyvieť a pripravený je už Kanaán. Ešte stále som v Egypte, ale je tu východisko. A ja sa radujem z toho, že Boh ma neodhadzuje od seba, ale v Ježišovi Kristovi ma prijíma.

Tam vtedy v Egypte musel byť Mojžiš veľmi odvážny. I keď minimálne raz sa musel cítiť nesmierne trápne. Keď sa ho faraón pýtal, čo tam vlastne budú robiť, ako budú na púšti Bohu slúžiť, Mojžiš odpovedá: „*My sami ešte nevieme, čím budeme slúžiť Hospodinovi, kým tam neprídeme.*“ (2Mojž 10:26)

Myslím si, že toto bol pre Mojžiša veľmi trápny moment. Vyjednáva s faraónom a potom priznáva, že nemá potuchy, čo vlastne budú na púšti robiť.

Rovnako trápne sa možno cítime aj my, keď dostaneme otázku: „Ako bude v nebi?“ Ale niekedy sa môžeme cítiť v rozpakoch, keď sa nás niekto spýta:

„Prečo chodíš do kostola?“ A patria sem aj tieto opakujúce sa otázky: Ako sa mám cítiť v Božej prítomnosti (na púšti)? Prečo by som mal ísť do Božej blízkosti? alebo: Čo mám prežívať v pôste?

Mojžiš si uvedomuje i biedu Egypta, i nádheru slobody tých, ktorých oslobodzuje Hospodin. Mojžiš vidí Egypt, v mysli vidí Sinajskú púšť a čosi tuší o Kanaáne. Mojžiš v tom má jasno. Vie, čo urobí. Túži po „púšti“ – po Božej blízkosti a záchrane. A týmto je aj pre nás príkladom, ako prežiť pôst.

Vladimír Kunovský
zb. *farár vo Veličnej*

MODLITBA

Asi netreba o nej veľa hovoriť. Posledné moje týždne veľa premýšľam o modlitbe, o svojom rozhovore s Bohom, Pánom celého vesmíru. Je to neuveriteľné, že s niekým tak významným a výnimočným sa môžem rozprávať. C. W. Gaddy povedal: „*Zmysluplná modlitba vyzerá ako stretnutie dvoch ľudí, ktorí spolu rozvíjajú ľúbostný vzťah. Modliť sa k Bohu znamená hovoriť slobodne a dôverne k Bohu v bezpečnosti tohto láskavého vzťahu.*“

Zaľúbenci nepotrebujú expertov na to, aby im povedali, že majú spolu tráviť čas a spoločne sa pravidelne rozprávať. Zamilovaní ľudia sa snažia začať aj ukončiť vzájomným kontaktom, rozprávaním o všetkom, čo majú na mysli.

Približne 800 rokov pred narodením Krista, Boží prorok Hozeáš postavil do kontrastu Božiu vernosť a neveru Izraela a popísal to ako milenecký vzťah. Boh ako podvedený milenec

vytrvalo preukazoval milosť a odpustenie úsilím o svoju milovanú. Pritom ju ubezpečoval, že ich ľúbostný vzťah môže pokračovať. A podobne konali aj Ježiš. Jeho nesmierny záujem o človeka vidíme aj vtedy, keď popisuje Jeho záujem o vrabcov, ale aj vtedy, keď nám hovorí, že vie o počte vlasov na našej hlave (Lukáš 12:7).

Boh túži po človeku, po vzťahu s nami. Chce sa s nami rozprávať. Naše zameranie pri modlitbe by malo byť na Neho. Niekedy však modlitbu chápeme inak, nie ako náš rozhovor s niekým, koho milujeme. Často máme tendenciu skĺzať do mechanickej

modlitby, kedy sa necháme uniesť množstvom pravidiel, alebo modlitbu chápeme ako niečo veľmi magické a snažíme sa klásť dôraz na správnosť vyslovených slov, poradia prosieb, ... Nie je dôležité poradie slov, ktoré pri modlitbe používame, ani „správna poloha“, predpísaná dĺžka. Je to rozhovor s Niekým, kto nás miluje a koho my milujeme. Jediné, čo potrebujeme robiť, je hovoriť k Bohu s úplnou otvorenosťou, bez strachu, lebo On nás miluje. A do takého vzťahu a rozhovoru si pozvaný.

Spracovala Zuzana Jarabová

MODLITBA ZA FARÁRA

Prinášam na inšpiráciu tip na modlitbu za farára. Modlime sa za:

Hlavu – „Otče, obnovuj myseľ nášho farára a meň tak jeho život. Pomôž mu podriaďť každú myšlienku Kristovi. Daj mu lepšie pochopiť Tvoje slovo.“

Oči – „Pane, daj aby mal náš farár zrak upretý na hlboké duchovné pravdy. Chráň ho pred obzeraním si zbytočností.“

Uši – „Otče, daj, aby náš farár počul jasne Tvoj hlas. Chráň ho pred počúvaním tých, ktorí Ťa nenasledujú. Pomôž mu, aby nebol negatívne ovplyvňovaný tým, čo hovoria iní.“

Nos – „Pane, pomôž nášmu farárovi rozlišovať dobro a zlo. Daj mu schopnosť určiť, čo je z Teba a čo nie.“

Ústa – „Uschopni nášho farára hovoriť pravdu v láske. Pomôž mu byť rýchlym v počúvaní a pomalým v rozprávaní. Daj mu schopnosť napomínať a odhaľovať hriech, ak to bude potrebné. Nech slová, ktoré hovorí, sú Tvoje, nie jeho vlastné. Pomôž mu hovoriť slová, ktoré prinášajú poslucháčom milosť.“

Srdce – „Daj nášmu farárovi srdce, ktoré lačnie po Tebe. Daj mu schopnosť viesť Tvoj ľud k jednote.“

Ruky – „Pane, modlím sa, aby všetko, čo náš farár robí, robil z celého srdca pre Teba a nie pre ľudí. Pomôž mu „nešpiniť si ruky“ vecami, ktoré Ťa netešia.“

Nohy – „Pomôž nášmu farárovi kráčať cestou, ktorá ti je príjemná. Pomôž mu chodiť v múdrosti. Nech ide tam, kde Ty chceš, aby šiel.“

Prevzaté z príručky pre pracovníkov s mládežou

AJ SMIECH JE BOŽÍ DAR

O MANŽELSTVE

Manžel hovorí, že by rád strávil dovolenku niekde, kde ešte nebol. Manželka odpovedá: „A čo takto v kuchyni?“ (*Nan Tucket*)

Muži sú ako oheň. Keď sa o nich nestaráte, vyhasnú. (*Zsa Zsa Gabor*)

Aký je rozdiel medzi priemerným mužom a E. T. mimozemšťanom?
E. T. volal domov. (*Cindy Garner*)

Z DOMÁCEJ KUCHYNE DOZORCU

SYROVÁ OMELETA

Suroviny:

6 vajec
100 g strúhaného syru – (najlepšie je údený)
100 ml mlieka
1 cibuľa nakrájaná nadrobno
½ malého póru
1 čajová lyžica vegety
petržlenová vňať

Všetky suroviny premiešame a dáme na panvicu pod pokrievku. Pečieme dovedy, kým sa vajce „netrasie“, neotvárame skôr!

Dobrá chuť.

VOBYERÁME Z TITULOV NAŠEJ ZBOROVEJ KNIŽNICE

Do vašej pozornosti vám dávame knihu o evanjelizácii, ktorá môže byť životným štýlom. Autorka ponúka inšpirujúci pohľad na to, ako by mohla vyzeráť efektívna evanjelizácia – pre jednotlivcov, aj pre cirkvi. **Viera sa nedá skryť** je výnimočná kniha – kniha, ktorá je zábavná, ale aj hlboká, ľahká a zároveň mení ľudské životy.

- ukazuje, ako môže byť evanjelizácia prirodzenou súčasťou každodenného života
- je plná skutočných príbehov
- je založená na biblických princípoch
- obsahuje štúdium pre jednotlivcov aj skupiny.

Rebecca Pippertová pravidelne prednáša o duchovnej obnove, evanjelizácii a formovaní charakteru. Napísala niekoľko populárnych kníh o evanjelizácii a kresťanskom živote. **Bude hosťom na tohtoročnej misijnej konferencii Evanjelizačného strediska, ktorá sa uskutoční 5. – 7. mája v Ružomberku.**

„Becky Pippert patrí k najživším a najefektívnejším komunikátorom dnešného kresťanského sveta.“ *Chuck Colson*

„Becky Pippert vdychuje čerstvý život do slova evanjelium, odstraňuje všetky staré frázy a pozýva nás, aby sme sa zúčastnili na tomto radostnom diele.“ *Eugene H. Peterson*

„Milujem túto knihu. Smiala som sa, plakala som, ďakovala som Bohu za to, čo Becky napísala. Niektoré z vecí som už začala praktizovať. Modlím sa, aby si to prečítali mnohí.“ *Kay Arthur*

Krátky úryvok z knihy:

Náš problém s evanjelizáciou nie je, že nemáme dostatok informácií, ale že nevieme, ako máme byť sami sebou. Zabúdame, že sme povolaní svedčiť o tom, čo poznáme a čo sme videli, a nie o tom, čo nevieme. Kľúčom k tomu je naša spoľahlivosť a poslušnosť, nie doktorát z teológie. Nepochopili sme, že je to skutočne v poriadku, keď sme tými, kým sme v prítomnosti hľadajúcich, aj keď nevieme odpovedať na všetky otázky, alebo ak je naše poznanie Písma obmedzené. Väčšina z nás sa obáva, že jednoducho nestačí to, kým sme „v našom vnútri“. Preto zakrývame naše úprimné otázky a pochybnosti, lebo si myslíme, že nebudeme vyzeráť duchovne. Keď to robíme, strácame tú najdôležitejšiu výhodu v evanjelizácii – naše vlastné ja. Keď neprijímame naše ľudské

prostriedky, strácame skutočný kontakt so svetom. Najviac zo všetkých ľudí by sme my mali ponúkať svetu obraz, čo znamená byť skutočne ľudský. A predsa sú to často kresťania, ktorí sa boja svojej ľudskosti viac než čokoľvek iného. Ak sa dobre pozrieme na Pána Ježiša, uvidíme, že to nie je naša ľudskosť, ktorej sa máme obávať.

V OBDOBÍ OD 07. DECEMBRA 2010 DO 05. APRÍLA 2011:

- bola do vínného kmeňa nášho Pána Ježiša Krista Krstom Svätým zaštepená
Aneta Slotková z Ružomberka

Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený.
Marek 16:16

- sme sa v nádeji vzkriesenia a vo viere vo večný život rozlúčili so sestrou
Alžbetou Jančiovou z Ružomberka

Môj Vykupiteľ žije a raz sa postaví nad mojím prachom. Jób19:25

PODUJATIA NAJBLIŽŠIEHO OBDOBIA

17. 4. 2011 – Kvetná nedeľa

- pašiové služby Božie o 10.00 hod. Spoveď s Večerou Pánovou bude po skončení SB.

21. 4. 2011 – Zelený štvrtok

- večerné služby Božie so spoveďou a Večerou Pánovou so začiatkom o 18:00 hod.

22. 4. 2011 – Veľký piatok

- pašiové služby Božie o 10:00 hod. Vrámci nich bude spoveď s Večerou Pánovou.

24. 4. 2011 – 1. slávnosť veľkonočná

- hlavné služby Božie o 10:00 hod.

- nešporné služby Božie v EZD v Liskovej o 15:00 hod.

- nešporné služby Božie na obecnom úrade v Lúčkach o 15:00 hod.

- služby Božie v domove dôchodcov Nádej v Likavke o 16:30 hod.

25. 4. 2011 – 2. slávnosť veľkonočná - hlavné služby Božie o 10:00 hod.

30. 4. 2011 /sobota o 8:30/ upratovanie kostola a zborových priestorov

6. – 7. 5. 2011 – Celoslovenská konferencia EVS v Ružomberku

8. 5. 2011 – Deň matiek, misijné bohoslužby s hosťami konferencie EVS

15. 5. 2011 – slávnosť konfirmácie so začiatkom o 9:30 hod.

3. – 5. 6. 2011 – zborový zájazd do Báčskeho Petrovca v Srbsku /Vojvodina/.

26. 6. 2011 – zborový deň – s hosťom br. farárom Danielom Midriakom

10. – 16. 7. 2011 – mládežnícko-dorastový letný tábor v Liptovskom Jáne

27. – 29. 7 2011 – Dištriktuálne dni 2011 VD ECAV v Akadémii

ozbrojených síl M. R. Štefánika v Demänovej.

29. 7. 2011 – nedeľné bohoslužby v Liptov Aréne

24. – 30. 7. 2011 – detský letný tábor s anglickými lektormi /Orava/

4. – 7. 8. 2011 – open-air festival Campfest – na ranči v Kráľovej Lehote

OBČIANSKE ZDRUŽENIE VLADIMÍRA PAVLA ČOBRDU

Ešte stále dávame do pozornosti možnosť podporiť vnútromisijnú prácu v našom CZ odovzdaním 2% z vašich zaplatených daní pre naše OZ. Nakoľko všetci darcovia zostávajú anonymní (daňové úrady nezverejňujú mená), za vašu ochotu i takouto formou podporiť činnosť združenia Vám všetkým vopred ďakujeme. Dňa 17. 3. 2011 sa uskutočnilo Valné zhromaždenie všetkých členov OZ, kde bola zhodnotená všetka práca a činnosť OZ v roku 2010, hospodárenie s finančnými prostriedkami v roku 2010 a bol schválený nový návrh činnosti pre rok 2011.

V roku 2011 plánuje OZ podporiť tieto aktivity konané v CZ:

- zimný a letný tábor pre konfirmandov a dorast, mládež
- letný tábor pre deti
- zborový deň
- zborový zájazd
- nákup materiálov na podporu práce s deťmi a mládežou

David Bázlik
predseda výboru obč. združenia

Zuzana Jarabová
hospodár výboru obč. združenia

OZNAMY

ÚRADNÉ HODINY NA EV. A. V. FARSKOM ÚRADE

(A. Bernoláka 11): pondelok, streda, piatok: 9.00 hod. – 11.30 hod.

telefón: 044/43 22 198

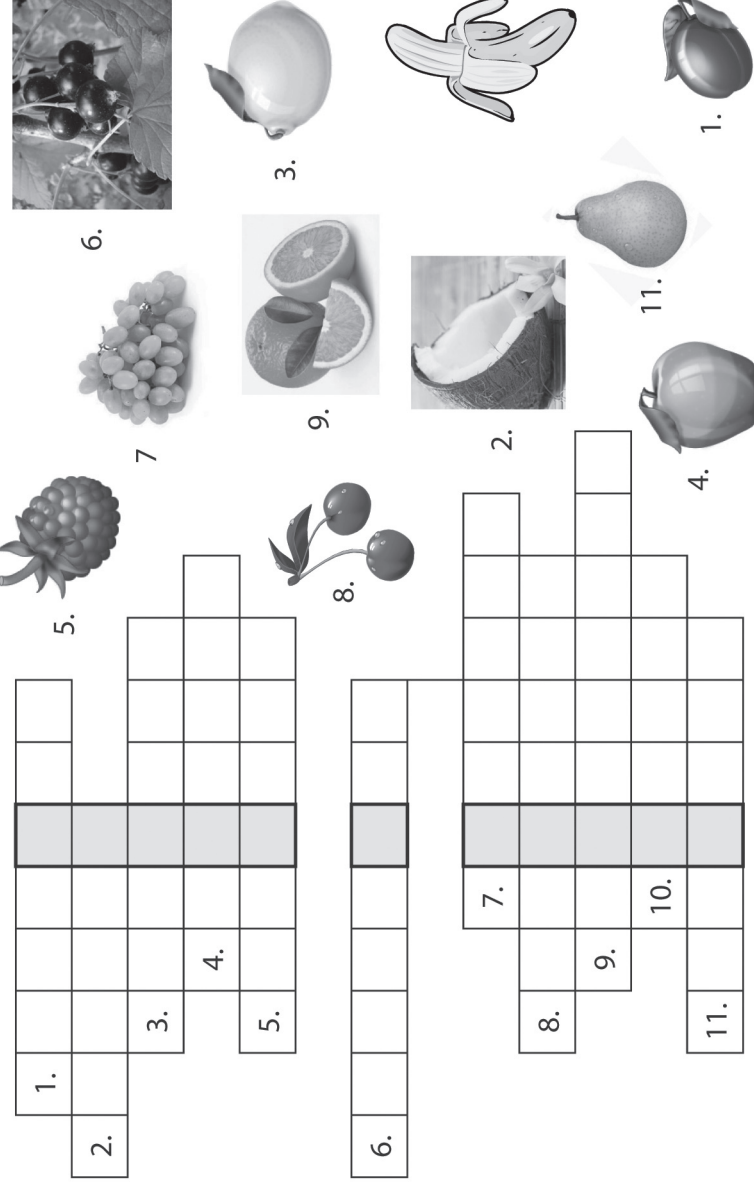
- **Úprimne vám ďakujeme za milodary, ktoré viacerí z vás venovali pre činnosť nášho cirkevného zboru, na občasník DEDIČSTVO. „Ochotného darcu miluje Boh!“ (2. list Korintským 9,7).**

DEDIČSTVO - občasník Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. v Ružomberku, určený pre jeho vnútornú potrebu. **Ročník XV., číslo 1/2011. Náklad:** 830 výtlačkov. **Toto číslo pripravili:** David Bázlik, Ilona Bázliková, Zuzana Jarabová, Ladislav Zvara, Vladimír Kunovský. **Redakcia:** Ev. a. v. farský úrad, A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok, **tel.: 044/432 21 98;** **e-mail:** ruzomberok@ecav.sk; pre príspevky <http://ecavrk.sk>. **Nepredajné.** Pre orientáciu tých, ktorí chcú svoj zborový časopis podporiť: **náklady na výtlačok sú 0,70 €.** Za dary na tlač občasníka vám vopred **úprimne ďakujeme.**

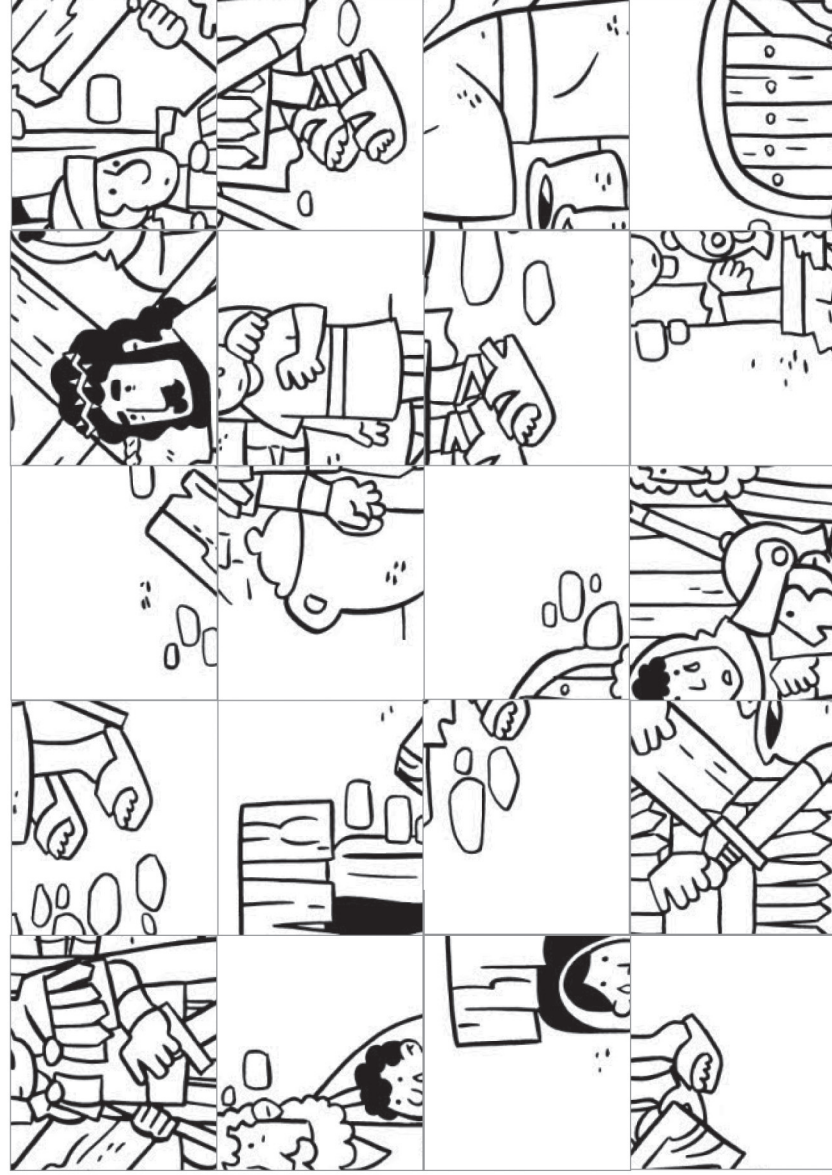
Uzavierka tohto čísla bola 5. 4. 2011

Dnešnú stránku pre deti pripravila katechéta IV. ZŠ PaedDr. Monika Mešková

Čo urobil Pán Ježiš v 3. deň po jeho ukrižovaní? (odpoveď nájdeš v tajničke)

Vystrihni obrázky. Poskladaj jednotlivé časti tak, aby si vytvoril/a jeden väčší obrázok, potom si ho podleť tvrdým papierom a vymaluj.

Od.:

EVANJELICKÝ A. V.

FARSKÝ ÚRAD

A. Bernoláka 11

034 01 RUŽOMBEROK

tel.: 044/4322198

e-mail: ruzomberok@ecav.sk

<http://www.ecavrk.sk>